

ULRICH ZWINGLI

ULRICH ZWINGLI.

We gedenken dit jaar, hoe de groote Zwitsersche hervormer vier eeuwen geleden onder den pereboom bij Kappel door het zwaard van den vijand werd gedood. Met den Bijbel in de hand en met het woord der vertroosting op de lippen ging Zwingli op het slagveld bij de gewonden en stervenden langs, en daar, opgemerkt door den vijand, viel hij als het slachtoffer van fanatieken haat.

Wie te Zurich vóór het standbeeld, dat een dankbaar nageslacht voor den verdediger der waarheid heeft opgericht, stilstaat, wordt daar gedwongen na te denken over de verbinding van het Bijbelboek in Zwingli's hand, met het zwaard, dat aan zijn zijde is gesespt. In brons op een elegant voetstuk het opschrift: Ulrich Zwingli — 1484-1 Januari 1531-11 October. Zwingli's gelaat is hemelwaarts gericht. De eene voet staat energiek naar voren. Het beeld van den fermten, beslistten krijgsknecht van Jezus Christus, het Woord verkondigend, maar ook verdedigend, als het moet, tegen de aanvallen van den vijand. Het beeld óók van den burger des hemels, die zijn onvergankelijke schatten boven de wolken heeft en daarom van den hemel alles verwacht. Het beeld tenslotte van den Zwitser, den vaderlander, die aan de kinderen der Reformatie den raad geeft, het zwaard aan te gorden, ja zélf mede in den strijd trekt, als de Roomsche kantons, de zijde van den Paus kiezend, den burgeroorlog doen ontbranden. Het beeld toont ons zóó Zwingli, die nederknielend bij een gewonde en stervende, om dien met het Woord des levens te dienen, doorstoken werd door de lans van den vijand.

Hier rijst bij een enkelen toeschouwer, die vol piëteit met ontbloot hoofd het standbeeld beschouwt, misschien wel de vraag op: Was het Woord alléén niet voldoende, dat Woord, hetwelk genoemd wordt het zwaard des Geestes? Waarom dan nog een tweede? En wellicht denkt een andere toeschouwer aan het woord van den Meester tot Johannes en zijn medediscipel: „Gij weet niet, van welken geest gij zijt!” toen dezen begeerden, dat de tegenstand der Samaritanen zou worden gestraft met een rechtstreeksch oordeel van vuur uit den hemel.

Hier aan den voet van Zwingli's standbeeld stemt wel des Heilands woord tot nadenken, gericht tot Petrus, toen deze in den hof Gethsémané den Meester verdedigen wilde en Malchus het oor afsloeg: „Die het zwaard nemen, zullen door het zwaard omkomen.”

Misschien heeft de geschiedenis van Israél, dat een strijd had tegen de inwoners van Kanaän en tegen de omwoners van het erfland, dezen en anderen hervormers voor de aandacht gestaan. Jozua trok af in den strijd op 's Heeren bevel. Immers, in een van de schoonste psalmen, in het lied van den Geliefde, lezen we: „Gord uw zwaard aan de heup, o held! Uw pijlen zijn scherp, volken zullen onder u vallen.”

Het schijnt wel bijzonder moeilijk te zijn, om te onderscheiden, wat op een bepaalden tijd naar Gods gedachten roeping is. Zeker, eens wás het de tijd, dat het gericht over Gods vijanden moest worden voltrokken. De tijd zal aanbreken, dat Gods vijanden zullen worden verdeld. Eens zullen er Hallelujahs worden aangeheven, als de oordeelen over de tegenstanders zullen worden uitgestort. De dag is niet zoo ver meer, dat de wraakpsalmen ongewijzigd en tot Gods eer zullen worden aangeheven. Die dag valt

samen met het rechtvaardig oordeel Gods. Doch . . . aan dien dag „der wrake onzes Gods” gaat vooraf „het jaar van het welbehagen des Heeren.” (Jes. 61 : 2, Luk. 4 : 19.) Nu heerscht de genade! Sinds Christus op aarde kwam leven we in den tijd der genade!

Ulrich Zwingli . . .

We gedenken niet alleen uw dood, neen nog méér en nog liever uw leven. Een leven, gewijd aan den Meester, van Wien gij de gave der welsprekendheid hadt ontvangen, welke gáve gij zoo nederig besteed hebt tot zegen van duizenden. Uw leven als dienstknecht, die geen eer voor zichzelf zocht, maar aan de eer van den Zender dacht.

Ulrich Zwingli . . .

Hervormer in het machtig trio: Calvin-Luther-Zwingli. Man van zeer gróóte beteekenis voor de vrijmaking van den geest; verfoeiend den zwendel met de aflaten, optredend tegen Samson, zooals Luther tegen Tetzl.

Man van zoo gróóte Schriftkennis, diep ingedrongen in de beteekenis der waarheid Gods. Man van het uitzuiveren van den Roomschen zuurdeesem in betrekking tot het Avondmaal.

Ulrich Zwingli . . .

We gedenken u! Neen! wij hebben geen „heiligen,” en vereeren geen heiligen, maar we houden wel in dankbare herinnering de mannen Gods, die ons het Woord Gods hebben verkondigd.

Wij gedenken, vier eeuwen na Zwingli's tragischen dood, Gods genade over ons en over Zwitserland in het bijzonder, door ons een man als Zwingli te geven.

God deed het licht doorbreken. God gebruikte Zijn knecht in het zoo gezegende hervormingswerk. Hem brengen we daarom onzen dank! Door zwakke menschen, beperkt van inzicht, maar trouw en oprecht van geest, vermocht God wonderen te doen. Hij maakte van hen helden door wie Hij het licht op den kandelaar plaatste!

☒

J. T.

21